

Kannaksen Mykrät

JÄSENLEHTI n:o 23 - 1/2012 - joulukuu

Sukutapaamisen satoa Kiljavalta 2012
Kotiseuturetki Karjalaan | Uusi kunniajäsen

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry:n jäsenlehti

info@mykrat.net ★ www.mykrat.net

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry

☞ Perustettu 28.11.1999, merkitty yhdistysrekisteriin 1.3.2001

☞ Jäseniä n. 350, joista varsinaisia jäseniä n. 150

☞ Yhteystiedot:

- Sähköposti info@mykrat.net
- Kotisivu www.mykrat.net
- Postiosoite c/o Janne Mykrä, Piiankuja 4, 11710 RIIHIMÄKI

☞ Jäsenlehden toimitus:

- Juhana Mykrä • juhana.mykra@gmail.com
- Sukuseuran hallitus, jäsenet ja muut sukulaiset

☞ Jäsenlehden painatus: *Copy Shop Oy, Espoo*

Jäsenlehden kansikuva:

Kuvakollaasi Kannaksen Mykrien VI sukutapaamisesta Kiljavalta 25.–26.8.2012. Vasemmalta oikealle ja ylhäältä alas: Raija Pasanen lakittaa Tapio Mykrän; kolme sisarusta; uuden kunniajäsenen Mailis Kangasniemen kukitus; arpojen myyntiä; sukuseuran hallituksen jäseniä; Kannaksen Mykrien sukukuoro; piirtelyä lastennurkkauksessa; kuoronjohtaja Petri Lindberg esiintyy; viuluduo Hanne ja Marko Sankala.

SISÄLLYS

n:o 23 - 1/2012 - JOULUKUU

PUHEENJOHTAJAN PALSTA.....	3
SUKUSEURAN KIRJANPITÄJÄLLE KUNNIAKIRJA.....	4
KARJALAN LIITON KESÄJUHLAT LAHDESSA.....	4
HANNILA MIELESSÄIN.....	6
OSALLISTU HIITOLAN PITÄJÄSEURAN MATKALLE.....	8
KANNAKSEN MYKRÄT JUHLIVAT KILJAVALLA.....	9
IHME JA KUMMA – LAPSIA SUKUKUOROSSA.....	10
MAILIS KANGASNIEMI SEURAN KUNNIAJÄSENEKSI.....	11
SYNTYMÄPÄIVÄTERVEHDYS JA ONNENTOIVOTUS.....	11
KERTTU RYÖSÄ: KÄSITÖITÄ KOKO IKÄ.....	12
KUKA ON KUVATAITEILIJA P. MYKRÄ?.....	13
MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU.....	14
Jäsenten merkkipäivät 2012.....	14
Jäsenten merkkipäivät 2013.....	14
Kuollut.....	14
Syntyneitä.....	15
Vihittyjä.....	15
ILMOITUKSIA.....	16
Vuoden 2013 jäsenmaksusuoritukset.....	16
Liity Kannaksen Mykrien sukukuoroon!.....	16
Suku-CD valmistunut ja tilattavissa.....	16

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Jälleen on vuosi hurautanut melkoisella vauhdilla kohti loppuaan. Juurihan tämä vuosi vasta alkoi ja nyt jo pitäisi suunnistaa kohti uutta ja tuntematonta vuosilukua. Vuosi vuodelta tuntuu vauhti vain kiihtyvän. Työelämän, perhe-elämän ja harrastusten puristuksessa rauhan ja rauhoittumisen löytäminen on varsinkin näitä elämän ”ruuhkavuosia” eläville suhteellisen haasteellista. Tosin eipä se näytä vanhemmilla polvillakaan aina sen ”auvoisempaa” olevan. Kyllähän me ruuhkavuosia viettävät osaamme nimittäin vanhempia sukupolvia työllistääkin milloin lastenhoidolla milloin erilaisilla remonteilla jne.

Sukupolvien välinen yhteys ja isovanhempien osallistuminen lastenlastensa elämään on kuitenkin myös valtava rikkaus, jota kannattaa vaalia. Erityisesti joulun ja muiden loma-aikojen aikaan yhteyden luomiseen on asuinpaikkojen etäisyyksistä huolimatta parhaat mahdollisuudet. Paitsi, että isovanhempien tukiverkko helpottaa huomattavasti lapsiperheen käytännön järjestelyjä ja vähentää hermojen kiristymistä arjessa, antaa lastenlasten kanssa puuhastelu varmasti myös isovanhemmille paljon mukavia hetkiä ja piristystä elämään.

Tällaisen lyhyen ja yleisluontoisen pohdiskelun avulla lienee hyvä viestittää omille vanhemmilleen, että lastenhoitoa olisi taas joululomalla luvassa... ja kyllä sitä remonttiakin piisaa, kunhan kevätkausi taas käynnistyy...

Sukuseuran toiminnassa vietettiin taas aktiivinen vuosi. Toiminta keskittyi luonnollisesti elokuun lopussa pidettyyn sukujuhlaan Kiljavan Kotorannassa. Paikalle saatiin kuutisenkymmentä sukulaista. Erityisen ilahduttavaa oli lasten aktiivinen osallistuminen juhlaan. Sukujuhla oli tällä kertaa muodoltaan hieman erilainen kuin aiemmin. Teemana olivat Karjalaiset laulujuhlat ja tilaisuudessa nähtiin Kannaksen Mykrien sukukuoron ensiesiintyminen. Lavalle saatiin kymmenen ennakkoluulotonta laulajaa, joista koko sukuseura voi olla ylpeä. Vähäiseksi jääneeseen harjoitteluun nähden esitys meni hyvin. Eikä tämä varmasti jäänyt viimeiseksi esiintymiseksi! Kuoronjohtaja Petri Lindbergkin on varmaan jatkossa valmis auttamaan sukukuoroamme valmistamaan viihdyttäviä esityksiä sukujuhliemme ohjelmistoksi. Haluan vielä tässä yhteydessä kiittää kaikkia sukukuorotoimintaan osallistuneita.

Sukujuhlien lisäksi Mykrä -suvun piirissä on taas järjestetty vuoden aikana monia perinteisiä sukujuhlia häiden ja syntymäpäiväjuhlien merkeissä. Itse pääsin osallistumaan Juhanan ja Noran häihin sekä setäni Kaukon 70-vuotisjuhliin. Näissä juhlissa on hienoa juuri se, että pääsee tapaamaan sukulaisia, joita ei ihan joka päivä muutoin tapaisi. Nämä juhlat omalta osaltaan vahvistavat sitä sukulaisten välistä yhteenkuuluvuutta, jota sukuseuratoiminnallakin halutaan edistää.

Sukuseuramme osalta katseet kääntyvät vähitellen kohti seuraavaa toimintavuotta. Vuoden 2013 aikana ei järjestetä sukujuhlia, mutta sukuseura pyrkii järjestämään kotiseutumatkan Karjalaan. Toivottavasti saammekin mahdollisimman monta Mykrä -sukuun kuuluvaa mukaan helatorstaina järjestettävälle matkalle Hiitolaan.

Rauhallista joulunaikaa toivottaen,

Janne Mykrä
sukuseuran hallituksen puheenjohtaja
perhe 569 sukukirjassa

SUKUSEURAN KIRJANPITÄJÄLLE KUNNIAKIRJA

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry:n hallitus päätti muistaa yhdistyksen pitkäaikaista yhteistyökumppania ja tukijaa Juha Kyläkoskea Kokemäeltä. Sukuseuran vanha ja uusi rahastonhoitaja tapasivat Kyläkosken 29.10.2012 Kokemäellä pidetyssä palaverissa ja luovuttivat hänelle yhdistyksen muistolahjan sekä kunnia-kirjan sukuseuran hyväksi tehdystä työstä. Juha Kyläkoski on toiminut sukuseuran kirjanpitäjänä koko seuran olemassaoloajan eli 12 vuotta.

Allekirjoittanut valittiin sukuseuran rahastonhoitajaksi v. 2000 Kokemäellä pidetyssä sukuseuran hallituksen ensimmäisessä järjestäytymiskokouksessa. Sain tehtäväksi järjestää sukuseuran taloudenpidon käytännössä. Heti ensimmäiseksi seuralle avattiin käyttötili paikallisessa pankissa, jonne jäsenmaksusuorituksia alkoi kertyä pikkuhiljaa ja laskuja ja kuluja tuli maksettavaksi.

Heti ensimmäisen toimintavuoden aikana kävi selville, että sukuseuran taloudellisilla resursseilla ei kannata eikä voida hankkia omaa kirjanpito-ohjelmaa, vaan on turvauduttava ulkopuoliseen apuun. Olin tutustunut **Juha Kyläkoskeen** jo useita vuosia aikaisemmin erään yhdistyksen toiminnan kautta. Juha Kyläkoski toimi siihen aikaan Kokemäen Säästöpankin Peipohjan konttorin johtajana. Kyläkoskella on kaupallinen koulutus (yo-merkonomi), joten pankkiala oli koulutukseen sopiva toimiala. Päätoimensa ohella Juha viljeli sukutilaa Kokemäen Kuurolassa yhdessä isänsä kanssa. Pankkialalla tapahtuneiden muutosten jälkeen Juha ryhtyi päätoimiseksi maanviljelijäksi ja metsätalousyrittäjäksi. Nykyään hän viljelee tilaansa yhdessä kahden poikansa kanssa.

Tiedossani oli, että Juha tekee sivutoinään eri yhdistysten ja yksityisten kirjanpitoja, joten tiedustelin häneltä, että voisiko hän hoitaa myös sukuseuramme kirjanpidon. Sain myöntävän vastauksen ja yhteistyö on jatkunut näihin päiviin saakka erittäin hyvin. Tänä aikana markka on vaihtunut euroon ja kirjanpitolakiakin on muutettu muutaman kerran, joten Juhalla on käytössään jo ainakin kolmas kirjanpito-ohjelma. Vaikka rahastonhoitaja yhdistyksessämme nyt vaihtuu **Jorma Mykrän** aloittaessa vastuutehtävän 2013, on Juha Kyläkoski lupautunut jatkamaan palveluksiaan edelleen.

On ollut mukavaa tehdä yhteistyötä asiallisen, luotettavan ja sympaattisen kirjanpidon ammattilaisen kanssa.

Kuva: Kokemäkeläinen Juha Kyläkoski on toiminut pitkään seuran kirjanpitäjänä.

Tapio Mykrä, sukuseuran rahastonhoitaja 2000–2012, perhe 258 sukukirjassa

KARJALAN LIITON KESÄJUHLAT LAHDESSA

Karjalan Liiton kesäjuhlat vietettiin tänä vuonna Lahdessa 15.–17.6.2012. Sukuseuran sihteeri Timo Mykrä raportoi juhlatapahtumista.

Ja taasha myö juostii. Karjalan maraton kisattiin lauantaina Orimattilan Artjärvellä. Rata oli yhtenä lenkinä ja kiersi Villikkalan järven. Vehmas päijähämäläinen maalais- ja kulttuurimaisema sekä ensiluokkaiset järjestelyt antoivat hyvät puitteet. Kurkiakin bongattiin matkan varrella. Osallistujia oli kaikkiaan 37 eli yksi enemmän kuin viime vuonna. En ollut juossut kahteen viikkoon nivusvaivan vuoksi, joten jalan kestävyys oli arvoitus.

Tasaisella vauhdilla selvisin kunnialla maaliin ja tuloskin oli hyvä. Ajalla 1.15,19 palasin mitalikantaan yhden kuivan vuoden jälkeen. Tosin sarjassani oli vain kolme osanottajaa, mutta hopea oli juoksemalla juostu.

Illalla suunnistin veljeni kanssa Karjalaiseen klubi-iltaan Lahden Seurahuoneelle. Odotukset olivat korkealla, koska viime vuonna ilta oli onnistunut. Tällä kertaa jouduimme pettymään. Ohjelma oli koottu pääasiassa paikallisten harrastajien esityksistä ja varsinainen huipennus jäi puuttumaan. Kaikki kunnia harrastajille, mutta kyllä klubille pitäisi saada myös luovempaa ja taiteellisempaa otetta. Ohjelmat muistuttivat toisiaan ja joka numeron välillä pidettiin juomataukoa. Klubille kuuluu elävä musiikki, mutta nyt pelattiin nauhojen kanssa. Mitään selvää yhteyttä saati uutta karjalaisuuteen ja karjalaiseen kulttuuriin ilta ei tuonut. Rima oli matalalla ja samaa ohjelmaa olisi voitu pyörittää missä kesä- tai kyläjuhlassa tahansa. Tilannetta ei helpottanut Johannes Virolais -imitaattorin puujalkavitsit. Pääohjelmana oli humppadisko-show, mutta sekin on keksitty jo ajat sitten. Toivottavasti seuraavilla juhlilla klubi palaa vuoden takaisille juurilleen.

Perinteinen juhlakulkue järjestäytyi kauppatorilla. Joka kerta ennen lähtöä vallitsee kaaos, mutta jollakin ihmehen konstilla rivit saadaan kuntoon juuri ennen marssin ensi tahteja. Olin ainoa seuramme edustaja, sillä veljeni oli vanhemman väen huoltojoukoissa. Sateesta huolimatta tunnelma pysyi korkealla. Karjalaiset ovat tottuneet monenlaiseen ryöpytykseen, joista sade lienee niitä pienimpiä.

Kulkue päättyi juhlapaikalle ja siellä oli aikaa tutustua karjalaiseen toriin. Uusia kirjoja on taas ilmestynyt eikä sille näytä tulevan loppua. Karjalaa on tutkittu ja muisteltu, mutta uusille kirjoille on aina tilaa. Tämä jos mikä osoittaa karjalaisuuden elinvoiman ja luovuuden. Kysäisin sukututkija **Kari-Matti Piilahdelta** Mykristä, mutta uusia yhteyksiä ei ole tullut vastaan.

Pääjuhla oli komea, arvokas ja esitykset korkeatasoisia. Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan klangi oli kohdallaan. Finlandia soi komeasti ja solistit olivat hyviä. Hollolalainen tanssiryhmä esitti uutta kansantanssia ja pelimanniorkesteri svengasi mukavasti. Se olisi sopinut klubillekin vetonaulaksi.

Juhlapuhujana oli Viipurissa syntynyt kenraali **Gustav Hägglund**. Hänen kertoi omakohtaisia kokemuksiaan karjalaisista, joihin hän elämänsä aikana oli tutustunut. Muistot olivat pääasiassa hyviä. Sotilaana Hägglund ei voinut sivuuttaa maanpuolustusta. Suomella on edelleen vahva armeija ja reservi huolimatta viime aikojen leikkauksista. Miesvahvuudessa vedämme vertoja Euroopan mahtimaille. Mielenkiintoinen yksityiskohta oli kenraalin kuittaus naapurille. Venäläiskenraali Makarovin puheeseen hän viittasi lyhyesti, että meille ei tarvitse tulla asiattomuuksia esittelemään.

Karjalanliiton puheenjohtaja **Marjo Matikainen-Kallström** otti jälleen esille heimotalon kunnostamisen välttämättömyyden. Talouden pitää olla kunnossa, että rapistunut talo saadaan arvoiseensa kuntoon. Karjalan Liitto on tehnyt kovasti töitä Karjalaan jääneiden hautausmaiden pelastamiseksi ja säilyttämiseksi. Viimeisin tapaus oli Äyräpäässä, jossa hautuumaa oli jäädä lomakylän alle. Kauan odotettu sotaäidin muistomerkki on toteutusta vaille.

Lahtelaiset olivat viisaasti valinneet juhlapaikaksi sisähallin. Lauantai oli aurinkoinen ja lämmin, mutta sunnuntai kostea ja kylmä. Marssin aikana alkanut sade jatkuin runsaana vielä juhlien jälkeenkin. Osaltani juhlat jäivät vähän torsoksi, sillä teeman mukaiset kädentaidot ja yhteys muotoilupääkaupunkiin (World Design Capital 2012) jäivät kokematta.

Ensi vuonna juhlat pidetään Porissa 14.–16.6.2013. Satakunnan sukulaisilla ja tietenkin myös muilla on nyt hyvä tilaisuus osallistua tähän perinteikkääseen juhlaan.

Timo Mykrä, sukuseuran hallituksen sihteeri, perhe 715 sukukirjassa

HANNILA MIELESSÄIN

Antrean Hannilan kylästä ollaan tekemässä uutta kirjaa. Tarkoituksena on laittaa kirjaan paljon kuvia, vanhaa ja uutta, jotka täydentävät vuonna 1980 julkaistun kirjan runsasta ja korvaamatonta tekstiä. Uusia kuvia varten sukuseuran sihteeri Timo Mykrä teki toukokuussa yhdessä Paavo Iksen (s. Hannilassa) kanssa automatkan kotikyläänsä, josta ohessa Timon matkakertomus.

Ylitimme rajan Imatralla ja selvisimme muodollisuuksista reilussa tunnissa. Ajoimme Enson teollisuustaajaman ja Jääsken kirkonkylän kautta Hannilaan. Tarkoituksenamme oli käydä niin usealla asuinpaikalla kuin aika ja teiden kunto antoivat myöten. Aikaisemmilta matkoilta muistimme, että Hannilassa on säilynyt suhteellisen runsaasti suomalaistaloja. Jo Seitsolassa huomasimme, että teiden varret ovat rehevöityneet. Ennen niin hieno näkymä mäeltä Hannilaan oli lähes kokonaan pöheikön peitossa. Suuntasimme asemalle, joka oli kylän keskus. Ensi vaikutelma oli mykistävä. Osuuspankin rakennuksesta oli enää puolet jäljellä ja osuuskauppa oli entisestään rapistunut. Mutta myös kunnostettuja ja osin maaliakin saaneita taloja näkyi.

Lisää seurasi. Maisema oli muuttunut. Aseman vierellä ja Mykrän ylikäytävää vastapäätä sijainnut komea kallio oli murskattu, koska rataa on oikaistu ja kiskotettu uudelleen. Antreasta tulevat kivivaunut ovat ilmeisesti liian raskaita ja pitkiä vanhalle radalle. Nykyinen Kamennogorsk tuottaa runsaasti kiveä, jota rahdataan murskattuna Viipurin kautta muualle. Isäni syntymäpaikka radan kupeella oli tallella, mutta Mykrän ylikäytävän paikkaa on muutettu uuden maantien myötä. Mieliä oli vähän kaksijakoinen. Toisaalta on hyvä, että kehitys Karjalassa vihdoinkin etenee, mutta tässä tapauksessa se särkee vanhan idyllin, kuvan Hannilasta sellaisena kuin sen jätimme. Kehityksen pyörää emme voi kuitenkaan kääntää, eikä Hannila olisi säästynyt muutoksilta meidänkään hallinnassamme.

Kuva: Kallio ja mänty Mykrän ylikäytävällä vuonna 2005.

Kuva: Timo Mykrä

Kuva: Uusittu asemanseutu vuonna 2012. Vasemmalla asemarakennus. Oikealla uusittu Mykrän ylikäytävä ja muotoiltu kallio.

Paavo Ikosen syntymätalossa Laurilassa, kylän suurimmalla tilalla, oli väkeä paikalla. Talo on nykyisin kolmen perheen kesäpaikkana. Kamennogorskilaiset olivat hoitamassa palstaansa. Viipurilaiset ja pietarilaiset lomalaiset tulevat vasta kesällä. Poikkesimme tupaan ja talon alkuperäinen huonejako oli tallella, kuten myös ovet. Kurkistimme Leninin kamariin, jossa vallankumousjohtaja oli viipynyt viikon talvella 1907 pakoillessaan tsaarin miliisiä. Nimekseen hän ilmoitti Aleksandrov, ja oikea henkilöllisyys paljastui vasta myöhemmin. Sen kertoi talon vakituinen kesäasukas Viipurista.

Päivän päätteeksi ajoimme Viipuriin, jossa yövyimme. Aamulla teimme pikakierroksen Monrepos'n puistoon ja kauppahalliin. Palasimme Ihantalan kautta Hannilaan, jossa nautimme aurinkoisesta kevätsäästä. Kiersimme edelleen kylän taloja. Joka paikkaan emme päässeet, sillä alla olisi pitänyt olla maastoauto, jollaisia näkyi paikallisilla asukkailla. Mieleen jäivät **Hilkka Mykrän** synnyinkodin Rönön laajat pellot, Karjalan kasvinviljelys-koeaseman ympäristö ja kevätauringossa punertavat männyt. Pienijärvi ja Suurijärvi välkehtivät sinisinä ja käki kukkui. Tunnelma oli korkealla.

Hannilan elämä näytti vilkastumisen merkkejä. Sukuseuran kotiseutumatkalla vuonna 2005 kylä näytti lähes kuolleelta. Nyt talojen pihoilla näkyi elämää ja autot nostattivat pölyä maanteillä. Viipurilaiset ja pietarilaiset ovat ottaneet vanhoja suomalaistaloja kesäasunnoikseen ja rakentaneet myös uusia. Jos talossa asuttiin, oli sen katolla lähes poikkeuksetta lautasantenni. Osa vanhoista taloista on hyvässä kunnossa. Myös luhistumis-pisteessä olevissa taloissa asutaan, mikä hämmästyttää suomalaista.

Tiestö on parantunut Karjalassa, mutta ei kaikkialla. Antrean ja Viipurin välinen väylä on kauttaaltaan lähes moitteeton, mutta Antreasta Käkisalmeen menevä tie on ajokelvoton. Tarkoituksemme oli poiketa Sairalan kansaopistolla, mutta matka tyssäsi jo kilometrin ajon jälkeen. Jos suunnittelee matkaa Laatokalle, pitää tutkia vaihtoehtoisia reittejä. Rautatie hallitsee edelleen Hannilan kylää kuten meidän aikakin. Ratatyömiehet

olivat radan kimpussa muuallakin kuin asemalla ja ylikäytävillä. Junalla Viipurista Hannilaan ja takaisin pääsee neljästi vuorokaudessa. Vuoroja on vähemmän kuin meidän aikanamme, matka kestää edelleen tunnin. Asemanseutu näyttää edelleen olevan kylän keskus. Useimmat talot ovat asuttuja, vaikka palveluja ei ole.

Toinen hallitseva piirre ovat kesäasukkaat, ja sekin on jatkumoa meidän ajaltamme. Hannila oli kumpuilevan maastonsa ja vesiensä vuoksi viipurilaisten kesäasukkaiden suosiossa. Jos omaa mökkiä ei ollut, vietettiin suvea taloissa. Nyt kesäasukkaat tulevat edelleen Viipurista, mutta myös Pietarista.

Kauppaa eikä muitakaan palveluja Hannilassa ole. Lähimmät myymälät ovat Antrean kirkolla ja asemalla. Autolla keskukseen joutuu kiertämään joko Kuorekosken tai Kuukaupin kautta. Molempia reittejä matkaa kertyy yli kymmenen kilometriä. Posti kuitenkin kulkee. Sininen UAZ yllätti meidät Seitsolan tiellä.

Hannilan ja lähiseudun asukkaat taitavat elää lähes omavarastaloudessa. Venäläiset ovat innokkaita puutarhavielijöitä. Lähes kaikilla pihilla on kasvimaata ja joissakin pieni kasvihuone. Omasta maasta saadaan perustarpeet ruokapöytään. Kalastustakin harrastetaan, sillä osuuskaupan seinustalla kuivatettiin kaloja. Vanhoista elinkeinoista maatalous on saanut väistyä. Hannilan pellot kasvavat rikkaa ja risua, eikä karjaa näkynyt lukuun ottamatta pihilla tepastelevia vuohia. Aikoinaan viljava ja taloudellisesti vauras seutu on jätetty kesannoksi, joutomaaksi. Millainen lienee tulevaisuus? Maanviljelyä, teollisuutta, kauppaa ja palveluja ei ole. Talousluvut lienevät pakkasella. Pietarin vaikutusalueella on vilkkaampaa, mutta raja-seutu uinuu. Toivoa tulevaan antavat kesäasukkaat. Jospa heidän mukanaan myös saataisiin myös palveluja.

Kotiseutumatka omalla autolla on hyvä vaihtoehto tutustua esi-isien maihin. Tosin tiet ovat paikoin sellaisia, että alla pitäisi olla maastoauto. Pisteenä iin päälle katolla pitäisi vielä keikkua kumivene, jolloin saisi kosketuksen myös vesiin. Kätevimmin Hannilaan pääsee Imatran raja-asemalta, josta matkaa kotikylään kertyy n. 30 kilometriä. Ensosta lähtien tie on suhteellisen hyvää kestopäällystettyä, mutta kuoppia on syytä varoa. Seitsolan kautta Hannilaan menevä hiekkatie on täysin ajettavassa kunnossa. Sivutiet ovat asia erikseen, eikä henkilöautolla pääse kaikkialle. Etäisyydet ovat kuitenkin niin lyhyitä, että kylään pääsee tutustumaan hyvin myös jalkaisin. Siihen pitää varata vain aikaa.

Koska kylässä ei ole kauppaa saati kahvilaa, ovat eväät oltava omasta takaa. Jos repusta löytyy kahvia, leipää, vihanneksia ja hedelmiä vettä unohtamatta, eivät voimat pääse ehtymään. Matkalla kannattaa varata myös pari pakettia kahvia ja tupakkaa, joita voi antaa tuliaisina uusille asukkaille, jotka ovat pääosin ystävällisiä ja sydämellisiä kuten venäläiset yleensä. Juttuun pääsee helposti ja siksi olisi hyvä osata ainakin auttavasti venäjää. Jo muutama sana auttaa. Niillä pääsee alkuun ja saa hymyn suupieliin.

Timo Mykrä, sukuseuran hallituksen sihteeri, perhe 715 sukukirjassa

OSALLISTU HIITOLAN PITÄJÄSEURAN MATKALLE

Sukuseura on saanut varattua 15 paikkaa Hiitolan pitäjaseuran matkalle 9.–12.5.2013 Viipuri–Hiitola–Kurkijoki. Ensimmäinen yö Viipurissa (mm. Monrepon puisto) edelleen junalla Hiitolaan. Majoittuminen tapahtuu puolihoidossa Kurkijoella Raholan vierasmajalla. Bussi on koko ajan mukana. Tarkkaa matkan hintatietoa ei vielä valitettavasti ole saatavilla, mutta hinta asettunee 350-400 euron tuntumaan. Sitovat ilmoittautumiset 15.1.2013 mennessä: **Sari Kangasniemi**, p. 050-4860449, sari.kangasniemi@nsn.com.

Matkanvetäjinä toimivat Hiitolan pitäjaseuran puolesta **Raija Laaksonen**, p. 040-5387401, raija.laaksonen@dnainternet.net tai **Milja Peltomaa**, puh. 050-5634010. Vastuullinen matkanjärjestäjä Matkatoimisto Keskimatkat, p. 02 6302100, myynti@keskimatkat.fi.

Lisätietoja Hiitolan pitäjaseuran tapahtumista: http://www.hiitola.fi/?sivu=yhteisot_tapahtumakalenteri

KANNAKSEN MYKRÄT JUHLIVAT KILJAVALLA

Kannaksen Mykrien VI sukujuhla 25.8.2012 sujui laulun merkeissä lomakoti Kotorannassa Nurmijärven Kiljavalla. Ensimmäistä kertaa seuran historiassa yhdessäoloa ja haastamista jatkettiin aina seuraavaan päivään, sillä Kotoranta tarjosi mahdollisuuden yöpymiseen.

Juhlien teemana olivat "karjalaiset laulujuhlat". Tätä varten oli koottu Kannaksen Mykrien sukukuoro, johon saatiin 10 ennakkoluulotonta laulajaa. Kuoron johtajaksi uskaltautuneella **Petri Lindbergillä** oli haastava tehtävä saada ensimmäistä kertaa yhdessä laulava sekakuoro kahdessa tunnissa esiintymiskuntoon. Onneksi johtajalla oli heittäytymisen lahja ja hän sai rennolla otteellaan heti laulajat puolelleen.

Kuoron tulikaste koitti juhlayleisön edessä. Pieni jännitys leimasi esitystä, mutta ilman suurempia kummelluksia selvitettiin. Kokemus oli sen verran rohkaiseva, että harrastusta kannattaa jatkaa. Kuoron esityksen jälkeen pääsivät kaikki avaamaan äänijänteitään. Ohjelman pääosa muodostui yhteislaulusta ja juhlaväki oli hyvin mukana. Laulaminenhan kuuluu karjalaisten perusominaisuuksiin.

Koko aikaa ei maltettu laulaa, vaan tilaa annettiin sukuseuratyössä ansioituneiden henkilöiden muistamiselle. Sukuseuralle kukitettiin uusi kunniajäsen. Tälle kertaa hän oli **Mailis Kangasniemi** (os. Mykrä), joka on ollut sukuseuratoiminnassa mukana sen perustamisesta saakka. Luottamustoimien lisäksi hän on kartuttanut muistitiedollaan seuran tarinavarastoa ja siirtänyt karjalaisuutta seuraaville sukupolville. Tunteikkaan puheen äidilleen piti hänen tyttärensä **Soile Kangasniemi**. Kunniakirjalla muistettiin seuran kirjanpitäjää **Juha Kyläkoskea**. Näin seuran monivuotinen tukija sai kasvot, sillä vaatimattomana henkilönä hän on pysytellyt taustalla. Kunniakirja luovutettiin hänelle myöhemmin.

Toinen kukitettava henkilö oli koko seuran historian ajan rahastonhoitajan vaativaa tehtävää hoitanut **Tapio Mykrä**. Yleishyödyllisen yhdistyksen varainhallinta on oma taiteen lajinsa. Toimintaa ei saa kahlita liian tiukalla taloudella, mutta pakkaselle ei saa mennä. Tässä Tapio on onnistunut erinomaisesti. Tapio sai muistoksi perinnemyssyn ja lämpimät kintaat lasitavaraa unohtamatta.

Muistamisen välillä pelimannimusiikkia kahdella viululla esittivät sisarukset **Hanne** ja **Marko Sankala**. Erityisesti *Karjalan poikki* -polkka pisti jalan vipattamaan yhdellä jos toisella. Soitosta kuului kokemus ja varmuus, vaikka edellisestä keikasta oli pelimannien mukaan kulunut jo liian kauan. Heitä säesti monipuolinen musiikkimies Petri Lindberg pianolla.

Varsinaisen juhlan jälkeen rentouduttiin saunan lauteilla ja virkistäydyttiin Sääksjärvässä. Mitä olisi ke-säilta ilman grilliherkkuja. Perinteinen makkara maistui hyvin kipakoitten löylyjen jälkeen. Ilta ei vielä päätynyt tähän, vaan innokkaimmat laulunlyömät jatkoivat laulujuhlia karaokella myöhään yöhön.

Juhlat juonsi ja veti puheenjohtaja **Janne Mykrä** varsin mallikkaasti. Erityisesti jäi mieleen hänen ja kuoronjohtaja-muusikko Petrin välinen dialogi, joka hakee vertaistaan jopa ammattilaisareenoilta.

Yöpymisen sisältänyt konsepti juhlille oli onnistunut. Nyt jäi aikaa enemmän yhdessäoloon ja seurusteluun. Ilahduttavasti myös lapsia oli mukana, sillä Kotoranta soveltuu hyvin lapsiperheiden vapaa-ajan viettoon.

Juhlien yhteydessä pidettiin seuran vuosikokous. Puheenjohtajana jatkaa Janne Mykrä ja hallituksen jäseniksi valittiin **Pirkko Eriksson, Sari Kangasniemi, Timo Mykrä, Raija Pasanen** ja **Marja Tanninen**. Varajäseninä toimivat **Jorma Mykrä** ja **Tapio Mykrä**. Myös hallitus järjestäytyi. Sihteerinä jatkaa **Timo Mykrä** ja uutena rahastonhoitaja aloittaa vuoden 2013 alusta **Jorma Mykrä**.

Timo Mykrä, sukuseuran hallituksen sihteeri, perhe 715 sukukirjassa

IHME JA KUMMA – LAPSIA SUKUKUOROSSA

– ja mummon muitakin havaintoja lapsista sukutapahtumassa Kiljavalla.

Kannaksen Mykrien sukutapaamista vietettiin Kiljavalla elokuussa 2012 teemalla ”Karjalaiset laulujuhlat” Siellä todettiin ihan oikeasti, että ”maailmassa monta on ihmeellistä asiaa, se hämmästyttää, kummas-tuttaa pientä kulkijaa.” Sukukuoron harjoituksissa kysyi Mikke, 4 v, että ”mikä se semmoinen biisi on”? Esiintymiseen mennessä tähän lauluun sanat oli jo opittu.

Kolme tuntia ennen ensiesiintymistä harjoituksiin oli uskaltanut Mikke 4 v, isänsä kanssa, Miken serku Jenna 6 v, äitinsä kanssa Jyväskylästä sekä Venla 12 v, isänsä kanssa Riihimäeltä. Venlalla on kokemusta kuorotoiminnasta. Hän on laulanut aiemmin Riihimäen musiikkiopiston Lasiso -lapsikuorossa. Se näkyi laulamisessa.

Kuoron muut tädit ja sedät olivat lapsille tuntemattomampia, kaukaisia sukulaisia. Mutta kuoron johtaja Petri oli hauska. Hänen kanssaan oli mukava harjoitella. Kun esiintymisen aika koitti, seisoivat kuoron nuorimmat reippaina eturivissä ja lasten kirkkaat äänet kuuluivat salin takaosaan asti. Toiset lauloivat vielä ”Kalliolle kukkulle” ihan kahteen kertaan ja ”Karjalan kunnailla.” Niitä pienimmät eivät ehtineet opetella. Salin perällä nähtiin myöhemmin miten nuorimmat esiintyjät laitoivat tanssiksi viulumusiikin tahdissa. Kaikkein pienimmät Emil, Atte, Leon ja Matilda tyytyivät aistimaan sukujuhlan tunnelmia vanhempien ja isovanhempien hoivissa.

Kuva: Lapsille oli varattu sukujuhlassa oma leikkinurkka.

Oli siellä sukujuhlassa muutakin mukavaa: yhteislaulua, soittoa, puheita ja arpajaiset. Arpajaiset kaikki juhlapuheet voittaa. Innostuneina lapset myivät arpoja, varsinkin Arttu ja Venla. Hyvinä apuvoimina ja onnetarina olivat myös Juho, Ida ja Marianna. Veera seurasi taustatukena. Voittoja oli saatu runsaasti lahjoituksina. Iloisia ilmeitä näkyi monen kasvoilla kun voitto tuli. Onnea kaikille voittajille! Päävoitto, viikko Rukalla, meni Artun ja Juhon perheelle. Kuinka ollakaan, koulureput päätyivät Jennan ja Miken voitoiksi. Siitä riitti puhumista kotimatalla sekä kotona äidille ja isälle.

Muutakin kertomista kotiväelle oli. Sisätiloissa sai leikkiä ihan omassa lasten leikkinurkassa. Ulkona pääsi pomppimaan trampoliinilla. Pihan metsiköstä löytyi mustikoita. Eväitäkin käytiin välillä syömässä autossa. Taito sekin, että mustikka pysyi leivän päällä suuhun asti.

Juhlapaikan hieno uimaranta jäi tällä kertaa pieniltä laulajilta kokeilematta. Vesi tuntui hieman kylmältä. Mikke lähti eväskori mukanaan isän kanssa jo illalla kotiin. Jotkut lapsista sentään kävivät saunareissulla kokeilemassa Sääksjärven vettä. Illalla muut kotiin lähtijät ja yöksi jääneet ehtivät nauttia vielä grillikatoksella tarjottuja herkkuja. Juhliminen uuvutti Jennaa niin, että saunaan jäi menemättä ja äidin karakoe-laulut jäi laulamatta. Hyvin nukutun yön jälkeen, aamulla maistui maukas aamupala ja niin koitti kotiin lähdön aika.

Ihme ja kumma, lapsia katsellessa sukukuoron toiminta-ajatus ”laulamisen riemu ja tekemisen ilo”, toteutui ainakin mummon mielestä.

Raija-mummo

MAILIS KANGASNIEMI SEURAN KUNNIAJÄSENEKSI

Sukuseuran hallitus kutsui Mailis Kangasniemen, o.s. Mykrä [HIITOLA 1+2], s. 1931, Kannaksen Mykrät-sukuseuran kunniajäseneksi Kiljavalla pidetyn sukutapaamisen yhteydessä. Mailiksen tytär Soile puhui tilaisuudessa äidiltä saamastaan perinnöstä.

Olen saanut kallisarvoisen perinnön, tästä perinnöstä olen iloinen ja ylpeä. Tämä perintö on kevyt kantaa, se kulkee aina mukana ja sitä ei voi kukaan minulta varastaa.

Olen kertonut perinnöstä ystäville ja tutuille ympäri maailmaa. Myös lapseni ovat saaneet siitä osansa, samoin sisareni ja veljeni lapsineen ja hännänhuippuna myös pikku Emil.

Sain perinnön yli 50 vuotta sitten äidinmaidossa. Perinnön nimi on karjalaisuus ja ehkä tässä tilaisuudessa tarkennettuna mykräläisyys.

Mitä karjalaisuus sitten voi olla? Minulle karjalaisuus tarkoittaa tulevaisuuteen luottavaa, sopeutumiskykyistä, ahkeraa, aikaansaavaa, ystävällistä, vieraanvaraista, sukurakasta, hieman ilkkurista, vastuuta kantavaa, luovaa, sitkeää ja viisasta naista tai miestä.

Toivon jonakin päivinä hallitsevani edes puolet näistä ominaisuuksista. Minulla on onneksi hyvä esikuva, joka on "Kävelevä karjalaisuus", äitini **Mailis Kangasniemi**, omaa sukua Mykrä.

Kiitos sinulle, että jaat ehtymätöntä perintöäsi. Olet paikkasi ansainnut suvun kunniajäsenenä!

Kuva: Janne Mykrä, Soile Kangasniemi, Mailis Kangasniemi ja Pirkko Eriksson.

Soile Kangasniemi, Mailis Kangasniemen tytär, perhe 233 sukukirjassa

SYNTYMÄPÄIVÄTERVEHDYS JA ONNENTOIVOTUS

Kauniina alkukesän päivänä 6.6.2012 vietettiin pientä juhlahetkeä Tuusulan Kellokoskella Palvelutalo Kustaa Adolf-kodissa. Äitimme **Kerttu Maria Ryösa** (o.s. Mykrä) täytti 90 vuotta. Kodin kaikille asukkaille tarjottiin juhlakahvit. Lapsista Leena, Hilka ja Pirjo olivat äidin kanssa järjestämässä kahvihetkeä; Raija ja Raili eivät päässeet sinä päivänä mukaan. Leena-tytär kertoi talon asukkaille Kerttu-äidistä. Mukana oli seurakunnan edustajana pastori **Timo Huuhtanen**. Yhdessä laulettiin tuttuja, jo koulussa opittuja virsiä. Vaikka lähimuisti äidillä on jo heikentynyt, niin lapsena opitut virret ovat hyvin äidin mielessä.

Syntymäpäiväjuhlia jatkettiin lauantaina 9.6.2012 äidin pitkäaikaisessa kodissa Nuppulinan Ainolassa. Yllätetään äiti joutuikin terveyskeskukseen sinä päivänä. Koska me syntymäpäiville tulleet vieraat emme voineet mennä suurella joukolla sairaalaan, nautimme yhdessäolosta Ainolassa. Äitiä sairaalassa kävivät tervehtimässä siskonsa **Elvi Heinonen**, kummityttö **Seija Arousva** ja lapsuudenajan naapuri ja ystävä **Hilka Kekki**. Äiti ilostui yllätysvieraista. Sairaalaan päästyään hän sai syntymäpäivätervehdykset palvelutalon kotiinsa. Toivomme Taivaan Isän huolenpitoa ja siunausta 90-vuotiaalle äidillemme.

Raija Pasanen (o.s. Ryösa), Kerttu Ryösän tytär, perhe 407 sukukirjassa

KERTTU RYÖSÄ: KÄSITÖITÄ KOKO IKÄ

Näin otsikoi Kurkijokelainen-lehti 7.9.2012 ilmestyneessä lehdessä ”Hiitolainen käsityökori” artikkelisarjassa. Elokuun alussa 2012 Hiitolaiset kokoontuivat Poriin juhlimaan jokavuotiseen pitäjäjuhlaansa. Tänä vuonna juhlien ajaksi oli koottu näyttely: ”Käden taidot”. Näyttelyssä oli esillä vanhoja Hiitolaisia naisten ja miesten tekemiä käsitöitä ja puhdetöitä.

Äitini **Kerttu Ryösä** (os. Mykrä) s.6.6.1922, oli kiinnostunut käsitöistä jo lapsuudessa. Kansakoulun aikana syntyi jo monta taidonnäytettä. Hän osallistui myös Hiitolassa järjestetyille ompelu- ja kudontakursseille. Koulun jälkeen hän jatkoi ompelukurssia Hiitolan asemalla Anna Braggen johdolla aina sodan syttymiseen asti. Opetus jatkui evakkona ollessa Kankaanpäässä. Ompelukoneen hän hankki ensimmäisellä evakkomatkalalla Porista. Äidin vanhempien **Hilma** ja **Paavo Mykrän** maanviljelijä perheeseen kuuluivat Kertun lisäksi sisko Elvi ja Reino-veli. Maalaistalon työt tulivat Mykrän lapsille tutuiksi jo nuorena. Hilma-äidin kädentaidot ja innostus käsitöihin periytyivät molemmille tyttäriille. Elämäntyönsä Kerttu on tehnyt maalaistalon emäntänä. Perheeseen syntyi kuusi tytärtä. Kertun ompelu- ja kudontataidot ovat olleet tarpeellisia ja käytössä aina vanhuuteen asti.

Kerttu Ryösän jo kansakoulussa v. 1929–1937 tekemiä käsitöitä oli meillä lapsilla tallessa ja käytössäkin. Olemme aina arvostaneet niitä. Niinpä lähetimme muutamia myös Hiitola-juhlien Käden taidot -näyttelyyn.

Kurkijokelainen-lehdessä 10.8.2012 esiteltiin näytteillä olevia töitä. Näyttely sai paljon myönteistä julkisuutta. Juhlilla ensimmäistä kertaa mukana ollut Veera oli isoäitinsä **Mailis Kangasniemen** (o.s. Mykrä) kanssa ihailemassa Hiitolasta tuotuja töitä.

Karjala-lehdessä 16.8.2012 kirjoitettiin ”Vanhat käsityöt Hiitola-juhla näyttelyssä”. Kertun sisko Elvi Heinosella oli mahdollisuus olla mukana juhlassa ja esitellä siskonsa käsitöitä ja kertoa niistä. Esillä oli kaunis merkatu liina, puikoilla ohuesta langasta kudottu liina, pyyheliinapeitto, seinävaate ja rekipeitto sekä kastekolttu. Siihen liittyi ihan oma tarinansa. Vanhempani Johannes ja Kerttu Ryösä menivät sota-aikana naimisiin. Ensimmäinen lapsi Inkeri syntyi 1944. Sota-ajasta johtuen kastepukuun oli vaikea saada kangasta. Niinpä Elvi kirjoitti Poriin evakkotaipaleen tuttavalleen, voisiko hän lähettää kangasta Hiitolaan, kun kävi puuvillatehtaalla töissä. Niin siskoni sai kastepuvun ja Elvi-täti oli kummina. Myös Elvin oma esikoinen on siinä kastettu, samoin kaikki Inkerin sisarukset. Kastepuku on käytössä edelleenkin.

Elvi nuorempana siskona ei ehtinyt Hiitolassa ollessaan tehdä vielä paljonkaan omia käsitöitä. Nuorena kudotut pyyheliinat ja muut työt ovat vuosien varrella käytetty loppuun. Esillä näyttelyssä oli vain kangaspuilla kudottu punapöytäessu.

Myöhemmin Elvin kutomista pöytäliinoista, matoista ja peitoista sekä neulotuista sukista ovat saaneet nauttia kaikki lapset ja jälkipolvi sekä kummilapset ja monet muut.

Raija Pasanen (o.s. Ryösä), Kerttu Ryösän tytär, perhe 407 sukukirjassa

Kuva: Helena Sulavuori

Kuva: Veera (vas.) ja Mailis (os. Mykrä) Kangasniemi ihastelivat taustalla olevaa vanhaa ristiäispukua, joka on yhä edelleen käytössä. Veera oli ensimmäistä kertaa juhllilla mukana ja kertoi olevansa kiinnostunut käsitöiden katselemisesta enemmän kuin tekemisestä. Mailis kertoi, että häntä kiinnostaa kaikki, mikä on Hiitolasta tuotu.

KUKA ON KUVATAITEILIIJA P. MYKRÄ?

Sukuseura on saanut sähköpostiviestin, jossa **Brita Heino** -niminen henkilö tiedustelee omistuksessaan olevan taulun tekijän nimeä ja alkuperää. Taulussa on signeeraus **P. Mykrä** ja se esittää miehiä uittamassa hevosia Viljakkalan Inkulan kivisillan kupeessa. Maalaus on päivätty 26.11.1941. Kyseinen päivä on Mainilan laukausten vuosipäivä ja lähes päivälleen viisi kuukautta aiemmin oli alkanut Suomen ja Neuvostoliiton välinen kolmivuotinen jatkosota. Liekö sota-ajan tapahtumilla ollut osuutta aiheenvalintaan ja taulun päiväkseen?

Kuva: Inkulan Holvisilta ry.

Yksiaukkoinen yli 100-vuotias Inkulan kiviholvisilta seisoo kauniissa Inkulansalmessa Kurjenvuoren juurella Viljakkalassa, joka oli Pirkanmaalla sijainnut kunta, joka liitettiin 2007 Ylöjärveen. Sillan omistaa yksityinen yhdistys Inkulan Holvisilta ry, joka järjestää sillalla tapahtumia. Sillan omistusjärjestely on erittäin harvinainen. Vanhan sillan vieressä on uusi betoninen kaarisilta. Lisätietoja Inkulan holvisillasta: <http://www.holvisilta.fi>

P. Mykrän signeeraamia tauluja liikkuu maailmalla ilmeisesti enemmänkin, sillä sukuseuran hallituksen puheenjohtajan isä, **Yrjö Mykrä** on saanut perintönä myös ko. taiteilijan taulun, jonka Yrjön isä **Johannes Mykrä** oli ostanut ennen sotia Viipurin torilta (perhe 564 sukukirjassa).

Jos sukulaisilla tai heidän tuttavillansa on tietoa, kuka edellä mainittu P. Mykrä voisi olla, pyydetään ottamaan yhteyttä sukuseuran sihteeriin, **Timo Mykrä**, timo.myra@pp1.inet.fi, p. 044-9064396.

Kuva: P. Mykrän 26.11.1941 signeeraama taulu. Taiteilijan taustoista tietäviä pyydetään ottamaan yhteyttä.

MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU

Jäsenten merkkipäivät 2012

☼ 23.1.	Laalo Kari, Hämeenlinna	HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 24.1.	Nurminen Ahti, Lieto	UUSIKIRKKO	60 vuotta
☼ 23.2.	Laalo Jaana, Hämeenlinna	pso HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 27.5.	Laide Erkki, Kaustinen	HIITOLA 2	50 vuotta
☼ 28.5.	Lepistö Pertti, Hämeenlinna	HIITOLA 1+2	60 vuotta
☼ 6.6.	Ryösä Kerttu, Tuusula	HIITOLA 2	90 vuotta
☼ 26.6.	Ahtiainen Erja, Keuruu	ANTREA	60 vuotta
☼ 4.7.	Mykrä Juhani, Joutseno	KIRVU	50 vuotta
☼ 17.7.	Ahtiainen Pekka Keuruu	pso ATREA	60 vuotta
☼ 18.7.	Mykrä Päivi, Imatra	pso ANTREA	50 vuotta
☼ 9.10.	Laalo Terttu, Hämeenlinna	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 16.10.	Varpa Tuula, Kankaanpää	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 21.10.	Mykrä Kauko, Lahti	HIITOLA 2	70 vuotta
☼ 23.10.	Rönholm Martta, Kankaanpää	HIITOLA 1+2	80 vuotta
☼ 3.11.	Mykrä Tarja	HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 20.12.	Mykrä Jorma, Ulvila	HIITOLA 2	60 vuotta
☼ 23.12.	Mykrä Ulla-Maija, Pori	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 24.12.	Nurminen Eila, Lieto	UUSIKIRKKO	60 vuotta
☼ 24.12.	Nurminen Paula, Lieto	pso UUSIKIRKKO	60 vuotta

Kannaksen Mykrät -sukuseura onnittelee sankareita!

Jäsenten merkkipäivät 2013

☼ 9.1.	Grip Paula, Göteborg	HIITOLA 1+2	60 vuotta
☼ 22.1.	Kuusisto Arja, Pori	HIITOLA 2	60 vuotta
☼ 23.1.	Laalo Kari, Hämeenlinna	HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 5.2.	Mykrä Timo, Turku	ANTREA	60 vuotta
☼ 6.3.	Perttula Risto, Pori	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 28.4.	Pietilä Soile, Espoo	HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 6.5.	Kuronen Virpi, Utsjoki	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 30.5.	Laalo Jari, Hämeenlinna	HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 10.6.	Lepistö Helena, Hämeenlinna	HIITOLA 1+2	60 vuotta
☼ 12.6.	Kallinen Raili, Polvijärvi	HIITOLA 2	60 vuotta
☼ 24.6.	Kaarne Meri, Tampere	ANTREA	70 vuotta
☼ 8.7.	Mattila Raimo, Hämeenlinna	ANTREA	60 vuotta
☼ 7.8.	Lehtinen Pirkko, Espoo	HIITOLA 1+2	60 vuotta
☼ 8.9.	Lindholm Tuula, Perniö	HIITOLA 1+2	60 vuotta
☼ 26.9.	Mykrä Unto, Västerås	HIITOLA 1	80 vuotta
☼ 19.10.	Kaunismäki Sylvi, Pori, seuran kunniajäsen	HIITOLA 2	100 vuotta
☼ 2.11.	Mykrä Niilo, Pori	HIITOLA 1+2	70 vuotta
☼ 13.11.	Kivisalo Eeva, Ulvila	HIITOLA 1+2	50 vuotta
☼ 29.12.	Mykrä Marjut, Varkaus	pso HIITOLA 2	70 vuotta

Kannaksen Mykrät -sukuseura onnittelee sankareita!

Kuollut

✠ **Eeva Rosnell** (o.s. Mykrä), s. 19.9.1925 Uusikirkko, kuollut 9.3.2012 Lieto. Eeva oli Eemil Joonanpoika Mykrän (1901–1976) tytär [UUSIKIRKKO]. Perhe 841 sukukirjassa.

✠ **Kaarlo** (Kalle) **Kuronen**, s. 17.4.1918 Hiitola, kuollut 5.3.2012 Imatra. Kalle oli Siiri Lyydi Kurosen (o.s. Mykrä, 1893–1966) poika [HIITOLA 1+2]. Kalle siunattiin haudan lepoon 31.3.2012 Imatralla Kolmen ristin kirkossa. Perhe 192 sukukirjassa.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ottaa osaa omaisten suruun!

Syntyneitä

- ★ **Johanna ja Jari Kujansuun** tytär, **Sanni Marleena**, s. 23.9.2011 Kankaanpää. Johanna on Anna Katri Kopsen (o.s. Mykrä, 1896–1938) tyttären tyttären tytär [HIITOLA 1+2]. Perhe 206 sukukirjassa. **Onnea perheelle!**
- ★ **Miia Randellin ja Petri Siutlan** tytär, **Edla Maria Petrintytär**, s. 18.6.2012 Mynämäki. Miia on Elvi Ester Heinosen (o.s. Mykrä) tyttären tytär [HIITOLA 2]. Perhe 422 sukukirjassa. **Onnea perheelle!**

Kuva: Anna Franck

Vihittyjä

- ∞ **Kristiina Nurmela** (o.s. Perttula), s. 1978, ja **Kari Nurmela**, s. 1966, vihitty 26.7.2012 Porin maistraatissa.
- ∞ **Juhana Mykrä**, s. 1972, ja **Nora Blomfelt**, s. 1977, vihitty 11.8.2012 Kuitian linnan kappelissa Paraisilla.
- ∞ **Jaakko Perttula**, s. 1977, ja **Satu Perttula** (o.s. Sippola), s. 1976 vihitty 25.6.2012 Hämeenlinnan maistraatissa, siunattu avioliittoon 18.8.2012 Pomarkun vanhassa kirkossa.

Kristiina ja Jaakko ovat sisaruksia, Juhana heidän serkkunsa. Kaikki ovat Toivo Johannes Mykrän (1908-1973) lasten lapsia. [HIITOLA 1+2]. Häätjuhlat vietettiin loppukesästä viikon välein. Perheet 257, 260 ja 256 sukukirjassa.

Kannaksen Mykrät -sukuseura yhtyy onnentoivotuksiin!

ILMOITUKSIA

Vuoden 2013 jäsenmaksusuoritukset

Sukuseuran varsinaisille jäsenille tullaan keväällä postittamaan jäsenmaksulomake saatekirjeineen. Maksulomakkeesta näet myös maksuhistoriasi. Muistathan maksaa vuotuisen jäsenmaksusi sekä mahdolliset puuttuvat suoritukset. Hallituksen periaatepäätöksen mukaisesti jäsenmaksunsa peräkkäisinä vuosina maksamatta jättäneet voidaan erottaa.

Henkilökohtaisen viitenumeron käyttäminen on myös suotavaa, sillä jokaisesta ilman viitettä olevasta maksusta seura joutuu maksamaan pankille tietyn summan.

Yhteydenotot tarvittaessa sukuseuran rahastonhoitajaan:

Jorma Mykrä, jorma.mykra[at]elisanet.fi, p. 0500-333710.

Liity Kannaksen Mykrien sukukuoroon!

Jäikö elokuun sukujuhlassa harmittamaan, ettei tullut ilmoittauduttua mukaan Kannaksen Mykrien sukukuoroon? Ei hätää: sukuseuran hallitus päätti syyskokouksessa, että sukukuoro jatkaa toimintaansa. Tavoitteena on esiintyä jälleen seuraavissa sukujuhlissa, johon on vielä aikaa, joten liity mukaan iloiseen laulajajoukkoomme ottamalla yhteyttä sukukuoron yhteyshenkilöön Janne Mykrään, p. 050-3634725, janne.mykra[at]kolumbus.fi

Suku-CD valmistunut ja tilattavissa

Sukukirjan CD-versio on nyt ilmestynyt ja tilattavissa sähköpostitse tai puhelimitse hintaan 20 euroa/kpl (sis. kotimaan postituskulut, ulkomaille lisätään postituskulut).

Janne Mykrä, p. 050-3634725, janne.mykra[at]kolumbus.fi

Läh.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry
c/o Timo Mykrä
Parkinkatu 2 A 2
FI – 20500 TURKU